

ด่วนมาก

ที่ นร ๐๑๐๖/๕๖๘

สำนักนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗

เรื่อง การปรับปรุงแก้ไขกฎหมายว่าด้วยหอพัก

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ร่างพระราชบัญญัติหอพัก (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
๒. บันทึกประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี
๓. แบบเปรียบเทียบร่างพระราชบัญญัติ

๑. ความเป็นมา

๑.๑ พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๒ กำหนดให้คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้ คือ

๑.๑.๑ กำหนดรายละเอียดของอำนาจหน้าที่ในการให้บริการสาธารณะที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละรูปแบบจะต้องกระทำ โดยในกรณีใดเป็นอำนาจและหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการของรัฐ หรือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกัน ให้กำหนดแนวทางวิธีปฏิบัติเพื่อประสานการดำเนินการให้เกิดประโยชน์แก่ส่วนรวม

๑.๑.๒ กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีดำเนินการในการจัดสรรสัดส่วนภาษีและอากรให้เพียงพอแก่การดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่ที่กำหนดให้เป็นอำนาจและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ โดยต้องคำนึงถึงภาระหน้าที่ของรัฐในการให้บริการสาธารณะเป็นส่วนรวมด้วย

๑.๑.๓ รายละเอียดเกี่ยวกับการเสนอให้แก้ไขหรือจัดให้มีกฎหมายที่จำเป็นเพื่อดำเนินการตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑.๑.๔ จัดระบบการบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยกำหนดนโยบายและมาตรฐานการกระจายบุคลากรจากราชการส่วนกลางและราชการส่วนภูมิภาคไปสู่ส่วนท้องถิ่น โดยสร้างระบบการถ่ายเทกำลังคนสู่ท้องถิ่น และสร้างระบบความก้าวหน้าสายอาชีพที่เหมาะสม

๑.๒ ในการดำเนินการตามข้อ ๑.๑.๓ ในแผนปฏิบัติการฯ ได้กำหนดให้มีการแก้ไขพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ โดย

๑.๒.๑ ให้ผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นนายทะเบียน เพื่อปฏิบัติการตามกฎหมายนี้ในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่รับผิดชอบ

๑.๒.๒ ค่าธรรมเนียมที่จัดเก็บเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒. ผลการดำเนินการ

๒.๑ คณะอนุกรรมการด้านการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนากฎหมายปกครองท้องถิ่น และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่น ได้ร่วมกับผู้แทนสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ พิจารณาดำเนินการแก้ไขพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ ตามแผนปฏิบัติการฯ ตามข้อ ๑.๒ และได้จัดทำร่างพระราชบัญญัติหอพัก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ขึ้น

๒.๒ คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๔๗ เมื่อวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๔๗ มีมติเห็นชอบให้เสนอร่างพระราชบัญญัติหอพัก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒ (๘)

๓. สาระสำคัญ

๓.๑ ให้ผู้บริหารท้องถิ่นเป็นนายทะเบียน และเจ้าพนักงานส่วนท้องถิ่นในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติตามกฎหมายนี้

๓.๒ กำหนดแนวทางที่นายทะเบียนจะต้องพิจารณาเพื่อประกอบในการออกใบอนุญาต ได้แก่ สถานที่ตั้งอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ไม่อยู่ในสถานที่ล่อแหลมต่อความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน มีบริการสาธารณูปโภคเพียงพอ และอาคารมีมาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วยอาคารและสาธารณสุข

๓.๓ กำหนดสิทธิอุดหนุนค่าสิ่งของนายทะเบียน

๓.๔ ให้บรรดาค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาตต่างๆ เป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓.๕ ปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมใหม่ให้สอดคล้องกับสภาพทางเศรษฐกิจ

๔. ความจำเป็นในการเสนอเรื่องเข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรี เพื่อให้การดำเนินการแก้ไขพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ เป็นไปตามแผนปฏิบัติการฯ

๕. ข้อเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา

ขอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาหลักการและสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติหอพัก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. หากมีมติเห็นชอบ โปรดมอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาต่อไป

๖. ผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากมติคณะรัฐมนตรี

๖.๑ การแก้ไขกฎหมายจะเป็นการดำเนินการตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนปฏิบัติการฯ

๖.๒ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีบทบาทเพิ่มมากขึ้นในการจัดการหอพักในเขต องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอต่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายจาตุรนต์ ฉายแสง)

รองนายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการการกระจายอำนาจ

ให้แก่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจ

ให้แก่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๗๓๘๔-๕

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๗๓๘๓-๔

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติหอพัก (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

หลักการ
ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยหอพัก

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กำหนดให้ผู้บริหารท้องถิ่นเป็นนายทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยหอพักและให้ค่าธรรมเนียมตามกฎหมายนี้เป็นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
หอพัก (ฉบับที่..)
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยหอพัก
พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดย
อาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติหอพัก (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ ในส่วน
คำว่า “นายทะเบียน” และ “พนักงานเจ้าหน้าที่” และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“นายทะเบียน” หมายความว่า

(๑) นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด สำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด

(๒) นายกเทศมนตรี สำหรับในเขตเทศบาล

(๓) นายกองค์การบริหารส่วนตำบล สำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล

(๔) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร สำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร

(๕) นายกเมืองพัทยา สำหรับในเขตเมืองพัทยา

(๖) ผู้บริหารท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น สำหรับในเขตองค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นนั้น

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงานส่วนท้องถิ่นหรือบุคคลซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น
แต่งตั้ง และให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗

“เจ้าพนักงานส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกเทศมนตรี นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร นายกเมืองพัทยา และให้หมายความรวมถึงหัวหน้าคณะบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑ การขออนุญาตตั้งหอพักและการออกใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก ให้เป็นไปตามแบบและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในการพิจารณาออกใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก ให้นายทะเบียนคำนึงถึงกรณีดังต่อไปนี้ด้วย

- (๑) มีสถานที่ตั้งในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม
- (๒) ไม่อยู่ในสถานที่ที่ล่อแหลมต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- (๓) มีบริการสาธารณสุขปกเอบที่เพียงพอ
- (๔) ความสอดคล้องกับมาตรฐานของอาคารตามกฎหมายว่าด้วยอาคารหรือการสาธารณสุข”

ให้นายทะเบียนมีอำนาจเรียกเก็บค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาต การต่อใบอนุญาต ใบแทนใบอนุญาต ตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง แต่ทั้งนี้ไม่เกินอัตราตามท้ายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๒/๑ แห่งพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗

“มาตรา ๑๒/๑ บรรดาค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต การต่อใบอนุญาต ใบแทนใบอนุญาตและรายได้อื่น ให้เป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓ ในกรณีนายทะเบียนไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก ผู้ขออนุญาตหรือผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์โดยทำเป็นหนังสือ สำหรับในเขตกรุงเทพมหานครให้ยื่นต่อรัฐมนตรี ส่วนในเขตจังหวัดอื่นให้ยื่นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อพิจารณาวินิจฉัย ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือนายทะเบียนแจ้งการไม่อนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาต คำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๓ ในกรณีนายทะเบียนไม่ออกใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพักหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาตให้ ผู้ขออนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์โดยทำเป็นหนังสือ สำหรับในเขตกรุงเทพมหานครให้ยื่น

ต่อรัฐมนตรี ส่วนในเขตจังหวัดอื่นให้ยื่นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อพิจารณาวินิจฉัยภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือนายทะเบียนแจ้งการไม่อนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาต คำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมดังต่อไปนี้แทน

“อัตราค่าธรรมเนียม

๑. ใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก	๔,๐๐๐	บาท
๒. ใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพัก	๒,๐๐๐	บาท
๓. การต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก	๒,๐๐๐	บาท
๔. การต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพัก	๑,๐๐๐	บาท
๕. ใบแทนใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก	๕๐๐	บาท
๖. ใบแทนใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพัก	๕๐๐	บาท”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

เปรียบเทียบพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 กับ

ร่างพระราชบัญญัติหอพัก (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

สำนักงาน สกถ.

เมษายน 2547

พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507	พระราชบัญญัติหอพัก (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	ความแตกต่างของสาระสำคัญ ที่ขอแก้ไข	เหตุผลในการขอแก้ไข
	มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติหอพัก (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”		
	มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป		
มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้ ฯลฯ นายทะเบียน ในจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี หมายความว่า อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์ ในจังหวัดอื่น หมายความว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดแห่งท้องที่ที่หอพักตั้งอยู่	มาตรา 3 ให้ยกเลิกความในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 ในส่วนคำว่า “นายทะเบียน” และ “พนักงานเจ้าหน้าที่” และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้ ฯลฯ “นายทะเบียน” หมายความว่า (1) นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด สำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด (2) นายกเทศมนตรี สำหรับในเขตเทศบาล (3) นายกองค์การบริหารส่วนตำบล สำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล (4) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร สำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร (5) นายกเมืองพัทยา สำหรับในเขตเมืองพัทยา (6) ผู้บริหารท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น สำหรับในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น	เพิ่มเติมให้ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นนายทะเบียน	เพื่อให้เป็นไปตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามพ.ร.บ.กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 กำหนดให้ถ่ายโอนภารกิจการอนุญาตให้ควบคุมหอพักเอกชนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507	พระราชบัญญัติหอพัก (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	ความแตกต่างของสาระสำคัญ ที่ขอแก้ไข	เหตุผลในการขอแก้ไข
พนักงานเจ้าหน้าที่ หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้	“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงานส่วนท้องถิ่นหรือบุคคลซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้ง และให้หมายความรวมถึง ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้”	เพิ่มเติมให้พนักงานส่วนท้องถิ่นหรือบุคคลที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือบุคคลที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพร.บ.นี้	
	มาตรา 4 ให้เพิ่มความต่อไปนีในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 “เจ้าพนักงานส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกเทศมนตรี นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร นายกเมืองพัทยา และให้หมายความรวมถึงหัวหน้าคณะบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง”	เพิ่มเติมให้ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นเจ้าพนักงานส่วนท้องถิ่น	
มาตรา 11 การขออนุญาตตั้งหอพักและการออกใบอนุญาตให้ตั้งหอพักให้เป็นไปตามแบบและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง	มาตรา 5 ให้ยกเลิกความในมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา 11 การขออนุญาตตั้งหอพักและการออกใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก ให้เป็นไปตามแบบและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ในการพิจารณาออกใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก ให้นายทะเบียนคำนึงถึงกรณีดังต่อไปนี้ด้วย (1) มีสถานที่ตั้งในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม (2) ไม่อยู่ในสถานที่ที่ส่อแหลมต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน (3) มีบริการสาธารณสุขโรคที่เพียงพอ (4) ความสอดคล้องกับมาตรฐานของอาคารตาม	1. กำหนดแนวทางที่นายทะเบียนจะต้องพิจารณาเพื่อประกอบการออกใบอนุญาตไว้จำนวน 4 ข้อ 2. ให้อำนาจนายทะเบียนเรียกเก็บค่าธรรมเนียมต่างๆ ตามที่กำหนดในท้ายพระราชบัญญัตินี้	เพื่อให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507	พระราชบัญญัติหอพัก (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	ความแตกต่างของสาระสำคัญ ที่ขอแก้ไข	เหตุผลในการขอแก้ไข
	กฎหมายว่าด้วยอาคารหรือการสาธารณสุข” ให้นายทะเบียนมีอำนาจเรียกเก็บค่าธรรมเนียมในการ ออกใบอนุญาต การต่อใบอนุญาต ใบแทนใบอนุญาต ตามที่ กำหนดไว้ในกฎกระทรวง แต่ทั้งนี้ไม่เกินอัตราตามท้าย พระราชบัญญัตินี้”		
มาตรา 13 ในกรณีนายทะเบียนไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่ต่อ อายุใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก ผู้ขออนุญาตหรือผู้ขอต่ออายุ ใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์โดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อรัฐมนตรี ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือนายทะเบียนแจ้งการ ไม่อนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาต คำวินิจฉัยของ รัฐมนตรีให้เป็นที่สุด	มาตรา 7 ให้ยกเลิกมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา 13 ในกรณีนายทะเบียนไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่ต่อ อายุใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก ผู้ขออนุญาตหรือผู้ขอต่ออายุ ใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์โดยทำเป็นหนังสือ สำหรับในเขต กรุงเทพมหานครให้ยื่นต่อรัฐมนตรี ส่วนในเขตจังหวัดอื่นให้ยื่น ต่อผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อพิจารณาวินิจฉัย ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือนายทะเบียนแจ้งการไม่อนุญาตหรือไม่ ต่ออายุใบอนุญาต คำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด”	กำหนดสิทธิอุทธรณ์ใหม่โดยในเขต กรุงเทพมหานครให้ยื่นต่อรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทย แต่ในส่วนจังหวัดอื่น ยื่นต่อ ผู้ว่าราชการจังหวัด แทนของเดิมที่ยื่นต่อ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเท่านั้น	เพื่อให้เกิดความสะดวกรวดเร็วแก่ประชาชน
มาตรา 23 ในกรณีนายทะเบียนไม่ออกใบอนุญาตให้เป็น ผู้จัดการหอพักหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาตให้ ผู้ขออนุญาตมีสิทธิ อุทธรณ์โดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับ แต่วันที่ได้รับหนังสือนายทะเบียนแจ้งการไม่อนุญาตหรือไม่ต่อ อายุใบอนุญาต คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด	มาตรา 8 ให้ยกเลิกความในมาตรา 23 แห่งพระราชบัญญัติ หอพัก พ.ศ. 2507 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา 23 ในกรณีนายทะเบียนไม่ออกใบอนุญาตให้เป็น ผู้จัดการหอพักหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาตให้ ผู้ขออนุญาตมี สิทธิอุทธรณ์โดยทำเป็นหนังสือ สำหรับในเขต กรุงเทพมหานครให้ยื่นต่อรัฐมนตรี ส่วนในเขตจังหวัดอื่นให้ ยื่นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อพิจารณาวินิจฉัยภายใน สามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือนายทะเบียนแจ้งการไม่ อนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาต คำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เป็น ที่สุด”	กำหนดสิทธิอุทธรณ์ใหม่โดยในเขต กรุงเทพมหานครให้ยื่นต่อรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทย แต่ในส่วนจังหวัดอื่น ยื่นต่อ ผู้ว่าราชการจังหวัด แทนของเดิมที่ยื่นต่อ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเท่านั้น	เพื่อให้เกิดความสะดวกรวดเร็วแก่ประชาชน

พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507	พระราชบัญญัติหอพัก (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	ความแตกต่างของสาระสำคัญ ที่ขอแก้ไข	เหตุผลในการขอแก้ไข
	มาตรา 6 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 12/1 แห่งพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 “มาตรา 12/1 บรรดาค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต การต่อใบอนุญาต ใบแทนใบอนุญาตและรายได้อื่น ให้เป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น”	เพื่อให้รายได้จากค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต ค่าต่อใบอนุญาตเป็นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	เพื่อให้รายได้ที่เกิดขึ้นเป็นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
อัตราค่าธรรมเนียม 1. ใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก 200 บาท 2. ใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพัก 100 บาท 3. การต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก 100 บาท 4. การต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพัก 50 บาท 5. ใบแทนใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก 20 บาท 6. ใบแทนใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพัก 20 บาท	มาตรา 9 ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียม ดังต่อไปนี้แทน อัตราค่าธรรมเนียม 1. ใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก 4,000 บาท 2. ใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพัก 2,000 บาท 3. การต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก 2,000 บาท 4. การต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพัก 1,000 บาท 5. ใบแทนใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก 500 บาท 6. ใบแทนใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพัก 500 บาท	ปรับอัตราค่าธรรมเนียมเพิ่มขึ้นให้เหมาะสม	อัตราเดิมใช้มานานปัจจุบันค่าใช้จ่ายในการกำกับดูแลเกี่ยวกับกิจการหอพักเพิ่มมากขึ้น

บันทึกวิเคราะห์สรุป

ร่างพระราชบัญญัติหอพัก (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอขอแก้ไขเพิ่มเติม

เนื่องจากแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๒ กำหนดให้มีการแก้ไขพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ โดย

๑.๑ ให้ผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นนายทะเบียน เพื่อปฏิบัติการตามกฎหมายนี้ในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่รับผิดชอบ

๑.๒ ค่าธรรมเนียมที่จัดเก็บเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒. ความเกี่ยวข้องกับการใช้กฎหมาย โดยส่วนราชการต่าง ๆ ที่เป็นผู้รักษาการตามสหภาพอื่น

ร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ซึ่งรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

๓. การขอข้อมูลหรือความเห็นจากส่วนราชการหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการด้านการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนากฎหมายปกครองท้องถิ่นและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่น ซึ่งได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้เชิญผู้แทนสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ มาให้ข้อมูลและความเห็น และได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เสนอร่างกฎหมายได้

๔. กฎหมายที่เสนอ ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการจัดการหอพักในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๕. หลักการในประเด็นสำคัญ ๆ ที่ควรมีอยู่ในร่างกฎหมาย

๕.๑ ให้ผู้บริหารท้องถิ่นเป็นนายทะเบียน และเจ้าพนักงานส่วนท้องถิ่นในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติตามกฎหมายนี้

๕.๒ กำหนดแนวทางที่นายทะเบียนจะต้องพิจารณาเพื่อประกอบในการออกใบอนุญาต ได้แก่ สถานที่ตั้งอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ไม่อยู่ในสถานที่ล่อแหลมต่อความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน มีบริการสาธารณูปโภคเพียงพอ และอาคารมีมาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วยอาคารและสาธารณสุข

ท้องถิ่น

๕.๓ กำหนดสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียน

๕.๔ ให้บรรดาค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาตต่าง ๆ เป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วน-

๕.๕ ปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมใหม่ให้สอดคล้องกับสภาพทางเศรษฐกิจ
